

Canonul Cel Mare

Alcatuire a Sfintului Parintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul

JOI, în a cincea saptamâna
a Sfântului si Marelui Post

Se toaca pe la al patrulea ceas din noapte si adunându-se fratii în biserica, preotul face începutul dupa obicei si se zice: Împarate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfânta Treime..., Tatal nostru..., Doamne miluieste (de 12 ori), Slava..., Si acum..., Veniti sa ne închinam... (de 3 ori) si Utrenia, dupa rânduiala.

Dupa psalmi, se cânta Aliluia si podobnicele glasului si se citeste Catisma a opta.

Apoi se citeste viata Cuvioasei Maria Egipteanca, în doua stari.

Psalmul 50

Stihurile: Sa cântam Domnului... nu se cânta, ci îndata se începe Canonul Mare, care se zice rar, cu glas umilit si cu inima înfrânta, facând la fiecare tropar câte 3 închinaciuni.

CANONUL MARE

Alcatuire a Sfântului Parintelui nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul.

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ajutor si acoperitor S-a facut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu si-L voi slavi pe El; Dumnezeul parintelui meu si-L voi înalta pe El, caci cu slava S-a preaslavit (de doua ori).

Stih: Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma.

De unde voi începe a plânge faptele vietii mele celei ticaloase? Ce începere voi pune, Hristoase, acestei tânguirii de acum? Ci ca un milostiv, da-mi iertare gresealelor.

Vino, ticaloase suflete, împreuna cu trupul tau, de te marturiseste la Ziditorul tuturor. Si îndeparteaza-te de acum de nebunia cea mai dinainte si adu lui Dumnezeu lacrimi de pocainta.

Râvnind neascultarii lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbracat de Dumnezeu, si de împaratia cea pururea fiitoare si de desfatate, pentru pacatele mele.

Vai, ticaloase suflete! Pentru ce te-ai asemanat Evei celei dintâi? Ca ai cazut rau si te-ai ranit amar; ca te-ai atins de pom si ai gustat cu îndrazneala mâncarea cea nechibzuita.

În locul Evei celei trupesti, facutu-s-a mie Eva înțelegatoare gândul cel cu pofta trupeasca, aratându-mi cele placute, si gustând pururea din bautura cea amara.

Dupa dreptate a fost lepadat Adam din Eden, nepazind singura Ta porunca, Mântuitorule. Dar eu, care am calcat totdeauna cuvintele Tale cele datoare de viata, ce voi patimi?

Covârsind eu de bunavoie uciderea lui Cain, m-am facut cu stiinta ucigas al sufletului, umplându-mi trupul de viermi, si razboindu-ma împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Nu m-am asemanat, lisuse, dreptatii lui Abel. Daruri bineprimite nu Ti-am adus Tie niciodata, nici fapte dumnezeiesti, nici jertfa curata, nici viata fara prihana.

Precum Cain asa si noi, ticalosule suflete, am adus fapte murdare Facatorului tuturor si jertfa vrednica de muștrare si viata ne-trebnica; pentru acestea ne-am si osândit împreuna.

Ziditorule, facându-ma lut viu, ai pus întru mine trup si oase si suflare si viata; dar, o! Facatorul meu, Mântuitorul meu si Judeca-torul meu, primește-ma pe mine cel ce ma pocaiesc.

Marturisesc Tie, Mântuitorule, pacatele pe care le-am facut, si ranile sufletului si ale trupului meu, care tâlharestele au pus înlantrul meu gândurile cele ucigatoare.

De am si gresit, Mântuitorule, dar stiu ca esti iubitor de oameni; bati cu mila si Te milostivesti fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, si alergi ca un parinte, chemând pe cel ratacit.

Pe mine cel lepadat înaintea usilor Tale, Mântuitorule, macar la batrânete nu ma lasa în iad, desert, ci, mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, da-mi iertare gresealelor.

Eu sunt cel cazut între tâlhari, în gândurile mele; cu totul sunt ranit acum de ele si plin de bube; dar Tu însuti venind de fata, Hristoase Mântuitorule, vindeca-ma.

Preotul, vazându-ma mai înainte, a trecut de mine, si levitul, vazându-ma gol în nenorocire, nu m-a bagat în seama; iar Tu, lisuse, Cel ce ai rasarit din Maria, venind de fata, miluieste-ma.

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat pacatele tuturor, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi lacrimi de umilinta.

Vremea este a pocaintei, iar eu vin catre Tine, Facatorul meu; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un îndurat, da-mi iertare de gresealele.

Sa nu ma urasti, Mântuitorule, sa nu ma lepezi de la Fata Ta; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un milostiv, da-mi iertare de gresealele.

Gresealele mele cele de voie si cele fara de voie, Mântuitorule, cele vadite si cele ascunse, cele stiute si cele nestiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostiveste-Te si ma mântuieste.

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepadat, si mi-am trecut toata viata cu pofta, neîngrijindu-ma si lenevind-ma; pentru aceasta strig Tie, Mântuitorule: macar la sfârșit mântuieste-ma.

Bogatia sufletului cheltuind-o întru pacate, pustiu sunt de virtuti crestinesti si, flamânzind, strig: Parinte al îndurarilor, apucând înainte, miluieste-ma.

Înaintea Ta cad, isuse; gresit-am Tie, milostiveste-Te spre mine; ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca un îndurat, da-mi lacrimi de umilinta.

Sa nu intri cu mine la judecata, vadind faptele mele, cercetând cuvintele si îndreptând pornirile; ci cu îndurarile Tale, trecând cu vederea rautatile mele, mântuieste-ma, Atotputernice.

Stih: Cuvioasa maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu-mi da har luminum, din osârdia ta cea dumnezeiasca de sus, ca sa scap de întunericul patimilor; si sa laud din inima faptele vietii tale cele frumoase, Marie.

Plecându-Te dumnezeiestilor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, lasând pornirile desfatarii cele neoprite, si toata virtutea, ca pe una singura, cu multa cucernicie ai savârsit-o.

Stih: Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugaciunile tale, Andrei, scapa-ne de patimile cele fara de cinste si te rugam sa ne arati partasi acum împaratiei lui Hristos, pe noi cei ce te laudam pe tine, stralucite, cu credinta si cu dragoste.

Slava..., **a Treimii:**

Treime, Fiinta preaînalta, Careia ne închinam întru o Unime, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o milostiva, da-mi lacrimi de umilinta.

Si acum..., **a Nascatoarei:**

Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea si ajutoarea celor ce te lauda pe tine, ridica de la mine lantul cel greu al pacatului si, ca o stapâna curata, ma primeste pe mine cel ce ma pocaiesc.

Si iarasi se cânta în amândoua stranele irmosul: Ajutor si acoperitor...

Cântarea a 2-a:

Irmosul :

Ia aminte, Cerule, si voi grai; si voi lauda pe Hristos, Care a venit din Fecioara cu trup (de doua ori).

Miluieste-ma, Dumnezeule, miluieste-ma.

Ia aminte, cerule, si voi grai; pamântule, primește în urechi glasul celei ce se pocă-ieste lui Dumnezeu si-L lauda pe Dânsul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tau cel blând, si primește marturisirea mea cea calduroasa.

Mai mult decât toti oamenii, eu însumi am gresit Tie; ci Te milostiveste, Mântuito-rule, ca un Dumnezeu, spre fapтура Ta.

Viforul rautatilor m-a cuprins, Milostive Doamne; ci, ca lui Petru, întinde-mi si mie mâna Ta.

Lacrimile desfrânatei, Îndurate, si eu le vars înaintea Ta; milostiveste-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Întunecatu-mi-am, frumusetea sufletului cu placerile poftelor, si cu totul toata mintea tarâna mi-am facut.

Ruptu-mi-am acum vesmântul cel dintâi, pe care mi l-ai tesut mie, Ziditorule, dintru început; si pentru aceasta zac acum gol.

Îmbracatu-m-am acum în haina rupta, pe care mi-a tesut-o mie sarpele cu sfatuirea, si ma rusinez.

Cautat-am la frumusetea pomului, si mi s-a amagit mintea; si acum zac gol si ma rusinez.

Lucrat-au pe spatele meu toti mai-marii rautatilor, lungind asupra mea faradelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumusetea cea întâi-zidita si podoaba mea; si acum zac gol si ma rusinez.

Cusutu-mi-a haine de piele pacatul, golindu-ma de haina cea dintâi tesuta de Dumnezeu.

Îmbracat sunt cu îmbracaminte de rusine, ca si cu niste frunze de smochin, spre vadirea patimilor mele celor din bunavointa mea.

Îmbracatu-m-am urât cu haina împestrita-ta si sângerata rusinos, prin curgerea vietii celei cu patimi si iubitoare de desfatari.

Patat-am haina trupului meu, si am întinat cu totul podoaba cea dupa chipul si dupa asemanarea Ta, Mântuitorule.

Cazut-am întru întristarea patimi lor, si în stricaciunea cea materialnica; si pentru aceasta acum vrajmasul ma necajeste.

Viata iubitoare de cele materiale si iubitoare de averi alegând eu în loc de saracie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcina grea.

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbracamintea de multe feluri a gândurilor rusinoase si sunt osândit.

Îngrijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afara, nebagând seama de cortul dinlauntru, cel dupa chipul lui Dumnezeu.

Facându-mi urâtenia chip patimi lor mele, prin pofta iubitoare de placeri, mi-am stricat frumusetea mintii.

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusetea chipului celui dintâi; dar ca pe drahma, oarecând, cautându-ma, asa ma afla.

Pacatuit-am ca si desfrânata si strig Tie: Eu însumi am gresit! Primeste, Mântuitorule, ca mir si lacrimile mele.

Alunecat-am în desfrânare ca David si m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spala-ma si pe mine cu lacrimile mele.

Fii mie milostiv, strig Tie ca si vamesul; Mântuitorule, curateste-ma; ca nimeni din cei din Adam n-au gresit Tie, ca mine.

Nici lacrimi, nici pocainta nu am, nici umilinta; ci Tu însuti acestea, Mântuitorule, daruieste-mi-le, ca un Dumnezeu.

Usa Ta sa nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne! Ci sa o deschizi mie, celui ce ma pocaiesc catre Tine.

Iubitorule de oameni, Cel ce voiesti ca toti sa se mântuiasca, Tu ma cheama si ma primeste ca un bun, pe mine cel ce ma pocaiesc.

Asculta suspinurile sufletului meu, si primeste picaturile ochilor mei, Doamne, si ma mântuieste.

A Nascatoarei:

Preacurata Fecioara, Nascatoare de Dum-nezeu, ceea ce una esti prea laudata, roaga-te îndelung, ca sa ne mântuim noi.

Alt canon

Irmosul:

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mana, si apa din piatra am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singura dreapta si cu taria Mea .

Vedeti, vedeti! ca Eu sunt Dumnezeu; asculta, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce striga, si te departeaza de la pacatul cel dintâi; si te teme, ca de un judecator si Dumnezeu.

Cui te-ai asemanat, mult-pacatosule suflete? Numai lui Cain celui dintâi si lui Lameh acelaia? Ucigându-ti cu pietre trupul prin fapte rele, si omorându-ti mintea cu pornirile cele nebunesti.

Pe toti cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemanat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai aratat sarac de viata dreptilor.

Tu însuti, suflete al meu, ai deschis zavoarele mâniei Dumnezeului tau, si ti-ai înecat trupul, ca si tot pamântul, si faptele si viata; si ai ramas afara de corabia cea mântuitoare.

Barbat am ucis spre rana mie, si tânar spre vatamare, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ti trupul si mintea patându-ti.

O, cum am râvnit lui Lameh, celui mai înainte ucigas! Sufletul ca pe un barbat, mintea ca pe un tânar si trupul ca pe un frate mi-am ucis, ca si Cain ucigasul, cu pornirile cele poftitoare de placeri.

Turn ti-ai închipuit sa zidesti, o, suflete, si întaritura sa faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale, si de n-ar fi surpat pâna la pamânt mestesugirile tale.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând faradelegea cea înfierbântata a sodomenilor; iar tu ti-ai prins focul gheenei întru care va sa arzi, o, suflete.

Ranitu-m-am, vatamatu-m-am, iata sageti-le vrajmasului au patruns sufletul meu si trupul. Iata, ranile si bubele si zdruncina-turile striga, si vatamaturile mele cele de voie alese.

Cunoasteti si vedeti ca Eu sunt Dumnezeul, Cel ce ispitesc inimile, înfrânez cugetele si vadesc faptele, ard pacatele, judec pe orfan, pe smerit si pe sarac.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întins-ai mâinile tale catre înduratul Dumnezeu, Marie, afundata întru adâncul rautatilor, si ti-a întins mâna de ajutor cu milostivire, ca si lui Petru, cautând cu adevarat întoarcerea ta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toata osârdia si cu dragoste ai alergat catre Hristos, urând calea cea dintâi a pacatului; si în pustiile cele neumbrate hranindu-te, si poruncile Lui cele dumnezeiesti curat savârsind.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi!

Sa vedem, sa vedem, o suflete, iubirea de oameni a lui Dumnezeu si a Stapânului; pentru aceasta, mai înainte de sfârsit sa cadem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: cu rugaciunile lui Andrei, Mântuitorule, milu-ieste-ne pe noi.

Slava..., a Treimii:

Treime fara început, nezidita, nedespartita Unime, primește-ma pe mine cel ce ma pocaiesc, si ma mântuiește pe mine, cel ce am gresit; a Ta zidire sunt, nu ma trece cu vederea; ci ma iarta si ma izbaveste de osânda focului.

Si acum..., a Nascatoarei:

Preacurata Stapâna Nascatoare de Dumnezeu, nadejdea celor ce alearga la tine, si limanul celor înviforati, pe Milostivul si Facatorul si Fiul tau, fa-L îndurat, si mie cu rugaciunile tale.

Si iarasi se zice, în amândoua stranele, irmosul al doilea: Vedeti, vedeti...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra cea neclintita a poruncilor Tale, Hristoase, întarește inima mea (de doua ori).

Foc de la Domnul plouând, oarecând, a ars Domnul de demult pamântul sodomenilor.

În munte scapa, suflete, ca Lot acela si apuca si te izbaveste în Sigor.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiasca vapaie!

Marturisescu-ma Tie, Mântuitorule: pacatuit-am, pacatuit-am Tie fara masura; dar lasa-mi, iarta-mi, ca un Îndurat.

Pacatuit-am Tie, eu singur pacatuit-am mai mult decât toti; Hristoase Mântuitorule, nu ma trece cu vederea.

Tu esti Pastorul cel Bun; cauta-ma pe mine mielul si, ratacit fiind, nu ma trece cu vederea.

Tu esti dulcele Iisus, Tu esti Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, ma voi îndrepta.

A Treimii:

Preasfânta Treime, Dumnezeuul nostru, miluieste-ne pe noi.

O, Treime, Unime Dumnezeule, mântu-ieste-ne pe noi de înselaciune si de ispite si de primejdii!

A Nascatoarei:

Preasfânta Nascatoare de Dumnezeu miluieste-ne pe noi.

Bucura-te, pânțece primitor de Dumne-zeu! Bucura-te, scaunul Domnului! Bucura-te, Maica vietii noastre.

Alt Canon

Imosul:

Întareste, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintita; ca Însuti esti sfânt si Domn (de doua ori).

Izvor de viata Te-am câstigat pe Tine, surpatorul mortii, si strig Tie din inima mea mai înainte de sfârșit: Gresit-am! Milosti-veste-Te si ma mântuieste.

Pacatosilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, mostenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Gresit-am, Doamne, gresit-am Tie! Milostiveste-Te spre mine. Ca nu este cineva între oameni, din cei ce au gresit, pe care sa nu-l fi întrecut eu cu gresealele.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tata, urmând, suflete, n-ai acoperit rusinea aproapelui, cu fata înapoi întorcându-te.

Binecuvântarea lui Sem nu ai mostenit, ticalosule suflete, si mostenire desfatata n-ai luat, ca lafet în pamântul iertarii.

Din pamântul Haran, adica din pacat, iesi, suflete al meu, si vino la pamântul care izvoraste de-a pururea nesticaciune vie, pe care Avraam a mostenit-o.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care si-a lasat oarecând pamântul parintilor si s-a facut strain. Urmeaza si tu alegerii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospatând patriarhul pe îngerii, a luat la batrânete vânatul fagaduintei.

Întelegând pe Isaac, ticalosule suflete al meu, ca a fost jertfit tainic jertfa noua, ca ardere de tot Domnului, urmeaza vointei lui.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, ca a fost izgonit ca un fecior din slujnica; trezeste-te, vezi, ca nu cumva pacatuind, sa suferi ceva asemenea.

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemanat, suflete, facându-te rob de buna-voia ta, si nascând semetia, ca pe un nou Ismael.

Scara lui Iacov o stii, suflete al meu, care s-a aratat de la pamânt spre cele ceresti; pentru ce n-ai avut treapta tare, credinta cea dreapta?

Preotului lui Dumnezeu, si împaratului celui înstrainat între oameni de viata lumii, urmeaza, adica asemanarii lui Hristos.

Sa nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; sa te înfricoseze pilda Sodomei; sus în Sigor mântuieste-te!

De arderea pacatului fugi, suflete al meu, ca si Lot. Fugi de Sodoma si de Gomora; fugi de flacara a toata pofta cea nebuneasca.

Miluieste-ma, Doamne, miluieste-ma strig Tie, când vei veni cu îngerii Tai, sa rasplatesti tuturor dupa vrednicia faptelor.

Rugaciunea celor ce Te lauda pe Tine, Stapâne, nu o lepada; ci Te milostiveste, lubitorule de oameni, si daruieste iertare celor ce se roaga Tie cu credinta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de tulburarea valurilor si de furtuna pacatelor. Dar tu, maica, mântuieste-ma acum si ma scoate la limanul dumnezeiestii pocainte.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugaciune cu osârdie aducând si acum, cuvioasa, catre prea milostiva Nascatoare de Dumnezeu, cu rugaciunile tale deschide-mi dumnezeiestile intrari.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugaciunile tale daruieste-mi si mie iertare datoriilor, o Andreie, arhierule al Cretei; ca tu esti învatator preales al pocaintei.

Slava..., a Treimii:

Treime neamestecata, nezidita, Fire fara început, Care esti laudata în Treimea Fetelor, mântuieste-ne pe noi, care ne închinam stapânirii Tale cu credinta.

Si acum..., a Nascatoarei:

Pe Fiul cel fara de ani din Tatal, sub ani L-ai nascut, nestiind de barbat, Nascatoare de Dumnezeu. Minune straina! Ca alaptând, ai ramas fecioara.

Si iar irmosul: Întareste, Doamne...

Apoi sedealna, alcatuire a lui Iosif, glasul al 8-lea:

Podobie: Înviat-ai din morti...

Luminatori de Dumnezeu luminati, cei ce însiva ati fost vazatori ai Mântuitorului, luminati-ne pe noi cei ce suntem în întunericul vietii, ca sa umblam acum, ca în zi, cu bunacuviinta, întru lumina postului, alungând patimile cele de noapte, si sa vedem si noi luminatele Patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slava..., **alta Sedealna, glasul al 8-lea:**

Podobie: Porunca cea cu taina...

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu alesi, aduceti acum rugaciune lui Hristos, ca sa trecem toti curgerea postului, savârsind rugaciuni cu umilinta, si savârsind virtuti cu osârdie; ca în acest chip sa ajungem sa vedem Învierea cea slavita a lui Hristos Dumnezeu, slava si lauda aducând.

Si acum..., **a Nascatoarei:**

Acelasi glas si podobie:

Nascatoare de Dumnezeu, roaga-te împre-una cu Apostolii, Fiului si Cuvântului lui Dumnezeu, Cel necuprins, Care S-a nascut în chip de negrait din tine mai presus de gând, sa daruiasca lumii pace curata si sa ne dea noua iertare pacatelor mai înainte de sfârșit, si sa învredniceasca pe robii tai împaratiei ceresti, pentru bunatatea Sa cea prea multa.

Apoi se citeste viata Preacuvioasei Maria Egipteanca, de la jumatate. Dupa aceasta, Tricântarea de Joi, fara metanii.

Cântarea a 4-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul Tau si m-am temut, înteles-am lucrurile Tale si am slavit puterea Ta, Stapâne.

Apostolii lui Hristos cei luminati, care au vietuit cu înfrânare, usureaza noua vremea postului, cu dumnezeiestile lor mijlociri.

Organul cel cu douasprezece coarde, ceata cea dumnezeiasca a ucenicilor, a cântat cântarea de mântuire, tulburând cântarile cele viclene.

Cu ploile duhului ati adapat toata lumea, alungând, preafericitor, seceta multimei zeilor.

A Nascatoarei:

Mântuieste-ma pe mine, cel care ma smeresc, care am vietuit cu semetie, tu care ai nascut pe Cel ce a înaltat firea cea smerita, Preacurata.

Alta Tricântare, acelasi glas:

Irmos: Auzit-am Doamne...

Preacinstita ceata a Apostolilor, îndeamna-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca sa ne miluiasca pe noi, care te laudam pe tine.

Fiind ca niste lucratori ai lui Hristos, Apostoli, si lucrând cu dumnezeiescul Cuvânt, toata lumea, I-ati adus totdeauna roade.

Vie v-ati facut lui Hristos, Celui cu adevarat iubit; ca ati izvorât în lume vinul Duhului, Apostoli.

A Treimii:

Preasfânta Treime, Dumnezeu nostru, slava Tie.

Sfânta Treime asemanatoare, Care esti mai presus stapânitoare, cea preaputernica, Parinte, Cuvântule si Duhule Sfinte, Dumne-zeule, lumina si viata, pazeste turma Ta.

A Nascatoarei:

Preasfânta Nascatoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucura-te, scaun în chipul focului. Bucura-te, sfesnic purtator de faclie. Bucura-te, muntele sfintirii, chivotul vietii, cortul Sfintei Sfintelor.

Alt canon

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, si s-a temut: ca aveai sa Te nasti din Fecioara, si oamenilor sa Te arati, si a grait: Auzit-am auzul Tau si m-am temut; slava puterii Tale, Doamne (de doua ori).

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o parasi, Drepte Judecatorule; ca de am si pacatuit eu însami ca un om, si mai mult decât tot omul, lubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta pacatele.

Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie si nu te îngrijesti, nu te pregatesti; vremea se scurteaza, scoala-te; aproape lângă usi este Judecatorul: ca un vis, ca o floare trece vremea vietii. Pentru ce în desert ne tulburam?

Desteapta-te, o, sufletul meu! la seama faptelor tale pe care le-ai facut, si adu-le la vedere; varsa picaturi de lacrimi; spune cu îndrazneala faptele tale si cugetele tale lui Hristos, si te îndrepteaza.

N-a fost în viata pacat, nici fapta, nici rautate, pe care sa nu le fi savârsit eu, Mântuitorule, cu mintea si cu cuvântul, cu vointa si cu gândul si cu stiinta, si cu fapta pacatuind, ca altul nimeni nici odinioara.

Din aceasta m-am judecat, din aceasta m-am osândit, eu, ticalosul, adica din cugetul meu, decât care nimic nu este în lume mai puternic; Judecatorule, Mântuitorul meu si cunoscatorule, cruta-ma, izbaveste-ma si ma mântuieste pe mine robul Tau.

Scara pe care a vazut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este aratarea suirii celei de lucrare si a înaltarii gândului; deci, de voiesti sa vietuiesti cu lucrarea si cu cunostinta si cu înaltarea gândului, înnoieste-te.

Arsita zilei a rabdat patriarhul pentru lipsa si frigul noptii a suferit, în toate zilele facând câstig; pastorind, trudindu-se si slujind, ca sa-si ia amândoua femeile.

Prin doua femei înțelege, fapta si cuno-stinta întru înalta gândire: prin Lia fapta, ca ceea ce a fost cu multi copii. Iar prin Rahela, gândirea, ca cea mult-ostenitoare. Ca fara de osteneli nici fapta, nici gândirea nu se vor savârsi, suflete.

Privegheaza, o, suflete al meu, si te fa deosebit, ca cel mare între patriarhi; ca sa dobâdesti fapta cu gândirea cea înalta; ca sa te faci minte vazatoare de Dumnezeu, sa ajungi în norul cel neapus cu gândirea, si sa te faci negutator de lucruri mari.

Pe cei doisprezece patriarhi nascându-i cel mare între patriarhi, ti-a facut tie tainic, suflete al meu, scara spre suirea cea de fapta, pe fiii sai, ca pe niste temeieri si trepte, ca niste suisuri preaînțelepteste asezându-i.

Lui Esau cel urât asemânându-te, suflete, ai dat amagitorului tau întâia nastere, a frumusetii celei dintâi; si de la binecuvân-tarea parinteasca ai cazut, si îndoit te-ai amagit, ticalosule, cu fapta si cu gândirea; pentru aceasta acum pocaieste-te.

Edom s-a chemat Esau, pentru marea înversunare a amestecarii cu femeii. Caci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se si cu placerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamna: înfierbântarea sufletului celui iubitor de pacate.

De lov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, ca s-a îndreptatit, n-ai râvnit barbati-ei aceluia, n-ai avut taria gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai stiut si în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai aratat nerabdator.

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rani; cel cu multi fii si marit, de naprasna fara de fii si de casa lipsit; ca socotea gunoiul palat si ranile margaritar.

Dupa vrednicia împarateasca fiind îmbracat cu diadema si cu porfira, omul cel cu multa avere, si dreptul cel îndestulat de bogatie si de animale, degrab saracind de avere si de stare si de împaratie s-a lipsit.

De a fost acela drept si fara prihana mai mult decât toti, si n-a scapat de cursele si viclesugurile înselatorului, dar tu, fiind iubitor de pacate, ticaloase suflete, ce vei face de se va întâmpla sa vina asupra ta ceva din cele negândite?

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am ranit; dar ca un doctor, Hristoase, amândoua prin pocainta mi le tamaduieste. Spala-le, curateste-le, Mântuitorul meu, arata-le mai curate decât zapada.

Trupul Tau si sângele pentru toti Ti-ai pus, Cuvinte, rastignindu-Te; trupul, adica ca sa ma înnoiesti, iar sângele ca sa ma speli. Duhul ti-ai dat ca sa ma aduci, Hristoase, Parintelui Tau.

Savârsit-ai mântuirea în mijlocul pamântului, Facatorule, ca sa ne mântuim; de bunavoie pe cruce ai fost rastignit si Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus si cele de jos, faptura si toate neamurile mântuindu-se, se închina Tie.

Fie-mi mie scaldatoare sângele cel din coasta Ta, totodata si bautura si apa iertarii ce a izvorât, ca sa ma curatesc cu amândoua, ungându-ma si bând, si ca o ungere si bautura, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viata.

Gol sunt, spre a intra în camara mirelui, gol sunt si spre a merge la nunta si la cina; candela mi s-a stins, fiind fara de untdelemn, camara mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini si de picioare, am fost lepadat afara.

Biserica a câstigat pahar coasta Ta cea purtatoare de viata, din care a izvorât noua îndoit izvorul iertarii si al cunostintei; spre închipuirea celei vechi si a celei noi, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

Timpul vietii mele este scurt, si plin de dureri si de viclesug, dar întru pocainta primeste-ma si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig si mâncare celui strain; Mântuitorule, Tu Însuti ma miluieste.

Falnic sunt acum si semet, cu inima în desert si în zadar. Sa nu ma osândesti împreuna cu fariseul; ci mai ales da-mi smerenia vamesului, Unule Îndurate, drepte Judecatorule, si cu acesta împreuna ma numara.

Stiu, Îndurate, ca am gresit, de am ocarât vasul trupului meu; ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

Însumi idol m-am facut, vatamându-mi cu poftele sufletul meu. Ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

N-am auzit glasul Tau, n-am ascultat Scriptura Ta, Datatorule de lege. Ci întru pocainta ma primeste, si întru cunostinta ma cheama, ca sa nu ma fac câstig, nici mâncare celui strain. Ci Tu Însuti, Mântuitorule, ma miluieste.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând viata fara de trup, cuvioasa, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevarat, ca sa folosesti celor ce te cinstesc cu credinta. Pentru aceasta ne rugam tie, izbaveste-ne pe noi cu rugaciunile tale de toate încercarile.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întru adânc de necuviinte mari pogorân-du-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun în chip lamurit la virtutea cea desavârsita prin fapta, minunând, Cuvioasa Maica Marie, firea îngereasca.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei, lauda parintilor, nu uita rugând cu rugaciunile tale, de fata fiind tu, pe Treimea cea înalt dumnezeiasca, ca sa ne izbavim de osânda, cei ce te chemam pe tine, dumnezeiescul ocrotitor si podoaba Cretei.

Slava..., a Treimii:

Nedepartita în fiinta, neamestecata în Fete, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pe Ceea ce esti întocmai cu împaratia si întocmai cu tronul; si strig Tie cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.

Si acum..., a Nascatoarei:

Si ai nascut si esti fecioara, si ai ramas întru amândoua cu firea, Fecioara. Cel ce S-a nascut înnoieste legile firii, si pântecele a nascut nesimtind dureri. Unde Dumnezeu voieste, se biruieste rânduiala firii; ca face câte voieste.

Si iarasi se cânta irmosul: Auzit-a prorocul de venirea Ta...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dis-de-dimineata, lubitorule de oameni, ma rog lumineaza-ma si ma îndrepteaza la poruncile Tale, si ma învăta, Mântuitorule, sa fac voia Ta (de doua ori).

În noapte viata mea mi-am petrecut pururea; ca întuneric s-a facut mie si negura adâncă noaptea pacatului; ci ca pe un fiu al zilei arata-ma pe mine, Mântuitorule.

Lui Ruben asemanându-ma eu, ticalosul, facut-am sfat necuvios si calcator de lege asupra lui Dumnezeu celui înalt, întinându-mi patul meu, precum acela pe al tatalui sau.

Marturisescu-ma Tie Hristoase Împarate; pacatuit-am, pacatuit-am ca mai înainte fratii lui Iosif, vânzând rodul curatiei si al înțelepciunii.

De cei de un sânge a fost dat, a fost vân-dut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuire a Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vân-dut rautatilor tale.

Lui Iosif cel drept si mintii lui celei curate, urmeaza, ticalosule si neiscusitele suflete, si nu te desfrâna cu pornirile cele nebunesti, facând faradelege pururea.

De s-a si salasluit în groapa oarecând Iosif, Stapâne Doamne, dar spre închipuirea îngroparii si a scuiparii Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ti voi aduce Tie întru acest chip vreodata?

Auzit-ai de cosul lui Moise, suflete, cel purtat de apele si de valurile râului, ca a fost pazit de demult ca într-o camera, scapând de fapta cea amara a voii lui Faraon.

De ai auzit, ticalosule suflete, de moasele ce ucideau oarecând partea barbatesca, cea nevârstnica, suges acum înțelepciunea ca marele Moise.

Nu ti-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticalosule suflete; si cum te vei salaslui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocainta?

În pustietati a locuit marele Moise. Vino dar, suflete, de urmeaza vietii lui, ca sa te învrednicesti a vedea si aratarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toiagul lui Moise te închipuieste, suflete, care a lovit marea si a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeiestii Cruci; prin care vei putea si tu sa savârsesti lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fara prihana, fara viclesug; iar Ofni si Fineas, ca si tine, suflete, au adus lui Dumnezeu viata straina si întinata.

Greu la minte m-am facut, Stapâne, ca si Faraon cel cumplit; Ianis si Iamvri la suflet si la trup, cufundat cu gândul! Ci ajuta-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticalosul. Spala-ma, Stapâne, în baia lacrimilor mele, ma rog Tie, alba ca zapada facând haina trupului meu.

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, ma vad pe mine însumi întrecând pe tot omul cu pacatele; ca întru cunostinta gândind am gresit, iar nu întru necunostinta.

Cruta, cruta, Doamne, zidirea Ta. Pacatuit-am, iarta-ma, Cel ce esti însuti din fire curat, caci afara de Tine nimeni altul nu este fara pata.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; aratat-ai minuni vindecând pe cei leprosi si întarind pe cei slabanogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de poalele Tale.

Celei ce avea curgere de sânge urmeaza, ticalosule suflete, nazuieste, tine-te de poalele lui Hristos, ca sa te izbavesti de batai si sa auzi de la Dânsul: credinta ta te-a mântuit!

Celei gârbovite urmeaza, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca sa te îndreptezi, sa umbli drept în caile Domnului.

Desi esti fântâna adânca, Stapâne, izvoraste-mi ape din preacuratele Tale vine. Ca bând, ca si Samarineanca, sa nu mai însetez. Ca izvoare de viata izvorasti.

Siloam sa-mi fie mie lacrimile mele, Stapâne Doamne, ca sa-mi spal si eu luminile sufletului si sa Te vad cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemanata dragoste, preafericita, dorind sa te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit de dorire; învredniceste-ma dar si pe mine, sa dobândesc slava cea de sus.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecând-o, ai aflat odihna, fugind de placerea trupeasca cea cu durere; din care si pe noi, cuvioasa, scoate-ne cu rugaciunile tale.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pe un pastor preaales, înțelepte Andrei, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multa si cu frica te rog, ca sa dobândesc mântuire si viata vesnica, prin rugaciunile tale.

Slava..., a Treimii:

Pe Tine, Treime, Te cântam, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt esti, Parinte si Fiule si Duhule, Fiinta singura prin Sine, Unime careia pururea ne închinam.

Si acum..., a Nascatoarei:

Din tine S-a îmbracat întru a mea framântatura Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maica Fecioara, ceea ce esti nestricata si nu stii de barbat, si a unit Lui firea omeneasca.

Si iarasi irmosul: Dis-de-dimineata...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Strigat-am cu toata inima mea catre înduratul Dumnezeu si m-a auzit din iadul cel mai de jos; si a scos din stricaciune viata mea (de doua ori).

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, si suspinuri din adânc curat aduc Tie, strigând inima mea: Dumnezeule, pacatuit-am Tie, milostiveste-Te spre mine.

Înstrainatu-te-ai, suflete, de Domnul tau, ca Datan si ca Aviron; dar din toata inima striga: Iarta-ma! Ca sa nu te împresoare pe tine prapastia pamântului.

Ca o junice salbaticita, asemanatu-te-ai, suflete, lui Efrem; ca o caprioara, pazeste-ti viata de curse, înaltându-ti mintea cu aripi, cu fapta si cu gândirea.

Mâna lui Moise ne va face sa credem, suflete, cum ca Dumnezeu poate sa albeasca si sa curete viata cea leproasa; nu te deznadajdui dar, macar ca esti lepros.

Valurile pacatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Rosie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni si pe conducatorii lor.

Voie sloboda fara recunostinta ai avut, suflete, ca si Israel mai înainte; ca mai mult decât dumnezeiasca mana, ai ales neînțelepteste lacomia patimilor cea iubitoare de placeri.

Carnurile cele de porc si caldarile si bucatele cele egiptenesti, mai vârtos decât cele ceresti ai voit, suflete al meu; ca si de demult nemultumitorul popor în pustie.

Fântânile hananeiestilor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsa izvorul teologiei.

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai înainte a însemnat coasta Ta cea de viața făcătoare; din care totă băutura de viață scoatem, Mântuitorule.

Cercetează, suflete, și iscodește ca Isus, fiul lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.

Ridică-te și împotrivesc-te patimilor trupesti, ca Isus asupra lui Amalec; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniteni.

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte chivotul, și te fă moștenitor pământului aceluia al făgăduinței, suflete, Dumnezeu poruncește.

Precum ai scăpat pe Petru, cel ce a strigat: scapa-mă, așa apucând înainte, Mântuitorule, scapa-mă și pe mine de fiară, întinzându-ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul pacatului.

Pe Tine Te știu liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte, izbăvește-mă din adâncurile pacatului cele neumblate, și din deznădăjduire.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzând făclie pe Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută și află chipul Tau.

Cuvioasa Maica Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorât pururea pâraie de lacrimi, Marie, arzându-ți sufletul. Al căror har da-mi-l și mie, robului tău.

Cuvioasa Maica Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepatimire cerească ai dobândit, prin vietuirea cea preainaltă de pe pământ maică; pentru aceasta roagă-te, să măntuiască din patimi, cu rugăciunile tale, pe cei ce te laudă pe tine.

Cuvioase Parinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cunoscându-te păstor și arhieru al Creței, și rugător pentru lume pe tine, Andrei, alerg și strig ție: Scoate-mă, părinte, din adâncul pacatului.

Slava..., a Treimii:

Treime sunt neamestecată, nedespartită; despartită după Fete, și Unime sunt din Fire unită: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh.

Și acum..., a Născătoare:

Pântecele tau ne-a nascut noua pe Dumnezeu, cu chipul ca si noi; deci ca pe un ziditor al tuturor, roaga-L, Nascatoare de Dumnezeu, ca prin rugaciunile tale sa ne îndreptatim.

Si iarasi irmosul: Strigat-am cu toata inima mea...

CONDAC, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, suflate al meu, scoala! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie si vei sa te tulburi. Desteapta-te dar, ca sa se milostiveasca spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, si toate le plineste.

ICOS

Camara cea de vindecare a lui Hristos vazând-o deschisa, privind si sanatatea care izvoraste din aceasta lui Adam, a patimit si s-a ranit diavolul, si ca în primejdie s-a tânguit si a strigat catre prietenii sai: Ce voi face Fiului Mariei? ma ucide Vitleemiteanul, Cel ce este pretutindeni si pe toate le plineste.

SINAXAR

ÎN JOIA DIN SAPTAMÂNA A CINCEA A POSTULUI MARE

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

În aceeași zi, în Joia din saptamâna a cincea a Postului Mare, dupa o veche predanie, cântam slujba marelui canon de umilinta.

Acest canon, cel mai mare într-adevar dintre toate canoanele, l-a compus si l-a scris foarte frumos si cu mult mestesug cel între sfinti parintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, numit si Ierusalimiteanul. Acesta era de loc din Damasc. La vârsta de patrusprezece ani, dupa ce a fost dat la scoala si a învățat toate stiintele care-i dadeau o educatie desavârsita, s-a dus la Ierusalim si a îmbrățisat viata monahala. Traind cu cuviosie si bine placut lui Dumnezeu, într-o viata linistita si netulburata, a lasat Bisericii lui Dumnezeu si alte scrieri folositoare vietii, cântari si canoane, dar a fost mai cu deosebire iscusit în cuvântari de lauda în cinstea sfintilor, a Maicii Domnului si a Domnului nostru Iisus Hristos. Împreuna cu alte multe canoane, a alcatuit si acest Mare Canon plin de foarte mare umilinta. Culegând si strângând la un loc toata istoria Vechiului si Noului Testament, a alcatuit cântarea aceasta de la Adam pâna la înaltarea lui Hristos si predica Apostolilor. Prin canonul acesta îndeamna tot sufletul sa râvneasca si sa urmeze, dupa putere, toate faptele bune ale istoriei Vechiului si Noului Testament, sa fuga de toate faptele rele si sa alerge totdeauna la Dumnezeu, prin pocainta, prin lacrimi si marturisire si prin alte fapte bine placute lui Dumnezeu. Atât este de curgator si de armonios acest Mare Canon, încât poate sa moaie si cea mai învârtosata inima si sa o destepte spre savârsirea binelui, chiar numai daca-l cânta cineva cu inima zdrobita si cu potrivita luare-aminte. Andrei Criteanul a alcatuit acest canon pe timpul când si marele Sofronie, patriarhul Ierusalimului, a scris viata Mariei Egipteanca. În adevar, si aceasta viata ne pune înainte o mare pilda de umilinta si da multa gândire celor ce gresesc si pacatuiesc, numai daca ar voi sa se departeze de rele.

Si s-a rânduit sa se cânte si sa se citeasca Marele Canon si viata Cuvioasei Maria Egipteanca în ziua aceasta pentru urmatoarea pricina: Pentru ca Sfântul Post de patruzeci de zile se apropie de sfârșit si pentru ca nu cumva oamenii, lenevindu-se, sa se îngrijeasca mai putin de nevointele cele duhovnicesti si sa se deprteze cu totul de a trai în cumpatate, marele Andrei, ca un adevarat învatator, prin cântarile Marelui Canon, în care istoriseste virtutile marilor barbati, precum si întoarcerea la credinta a celor rai, pregateste pe cei care se nevoiesc cu postul sa se poarte cu mai mult curaj si sa se îndrepte cu barbatie spre nevointele postului ce-l mai au în fata. Iar Sfântul Sofronie, prin minunata povestire despre viata Mariei Egipteanca, îndupleca pe oameni sa ajunga din nou cumpatati, îi ridica spre Dumnezeu, îi sfatuieste sa nu mai cada si sa nu se deznadajduiasca, chiar daca au cazut înainte în unele pacate. Si într-adevar, povestirea vietii Mariei Egipteanca înfatiseaza cât este de mare iubirea de oameni si dragostea lui Dumnezeu fata de cei ce doresc sa se întoarcam de la pacatele lor cele de mai înainte.

Canonul lui Andrei Criteanul se numeste Canonul cel Mare poate si din pricina ideilor si gândurilor înalte ce le cuprinde, caci într-adevar alcatuitorul lui este iscusit si l-a compus într-un chip nespus de frumos, dar si pentru ca acest canon, spre deosebire de celelalte, care au câte treizeci de tropare si chiar mai putine, are doua sute cincizeci de tropare si fiecare din tropare pricinuieste nespusa placere. Prin urmare cu foarte buna socoteala si potrivit a fost asezat în marele post de patruzeci de zile acest Mare Canon, care are multa umilinta. Parintele nostru Andrei a fost cel dintâi care a adus la Constantinopol acest prea frumos si mare canon, odata cu Viata Cuvioasei Maria, când a fost trimis de Teodor, patriarhul Ierusalimului, sa fie de ajutor la al saselea sobor ecumenic. Cu acest prilej a luptat în chipul cel mai stralucit împotriva monotelitilor si, cu toate ca era simplu monah, a fost rânduit în clerul Bisericii din Constantinopol. Apoi a fost facut diacon si a fost însărcinat cu purtarea de grija a orfanilor. Dupa putina vreme a ajuns arhiepiscopul Cretei. Mai pe urma, ajungând aproape de locul numit Ieriso din Mitilina, a calatorit spre Domnul, tocmindu-si bine scaunul sau.

Pentru rugaciunile Sfântului Andrei, Dumnezeule, miluieste-ne si ne mântuieste. Amin.

Dupa aceasta se cânta Fericirile, cu închinaciuni, glasul al 6-lea.

Întru împaratia Ta, când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne.

Pe tâlharul l-ai facut, Hristoase, locuitor raiului; pe cel ce a strigat pe Cruce catre Tine: pomeneste-ma! În vredniceste-ma si pe mine, nevrednicul, de pocainta acestuia.

Stih: Fericiti cei saraci cu duhul, ca a acelora este împaratia cerurilor.

Auzit-ai, suflete al meu, de Manoe, ca a ajuns la aratare dumnezeiasca, si a luat atuncea rodul fagaduintei din cea stearpa; sa urmam dreptei credinte a acestuia.

Stih: Fericiti cei ce plâng, ca aceia se vor mângâia.

Râvnind lenevirii lui Samson, suflete, ti-ai tuns taria lucrurilor tale, dându-ti celor de alt neam viata întreaga si fericita, pentru iubirea placerii.

Stih: Fericiti cei blânzi, ca aceia vor mosteni pamântul.

Cel ce a biruit mai înainte cu falca magarului pe cei de alt neam, acum se afla pradat de desfrâu; ci fugi, suflete al meu, de asemanare, de fapta si de slabirea lui.

Stih: Fericitii cei ce flamânzesc si înseteaza de dreptate, ca aceia se vor satura.

Barac si leftae, capetenii de oaste, s-au ales judecatorii lui Israel, cu care împreuna si Debora cea cu minte barbatesca. Deci imbarbatându-te, suflete, cu vitejiile acelora, întareste-te.

Stih: Fericitii cei milostivi, ca aceia se vor milui.

Pe laila cea viteaza ai cunoscut-o, suflete al meu, care a tras în teapa pe Sisera mai înainte, si a facut mântuire; auzi stâlpul, prin care tie Crucea se însemneaza.

Stih: Fericitii cei curati cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Jertfeste, suflete, jertfa de lauda, adu fapta buna ca pe o fiica mai curata decât a lui leftae; si junghe ca pe o jertfa, Domnului tau patimile cele trupesti.

Stih: Fericitii facatorii de pace, ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Întelege, suflete al meu, ce este lâna lui Ghedeon; primeste roua din cer si te pleaca, precum câinele, de bea apa care curge din lege prin stoarcerea Scripturii.

Stih: Fericitii cei prizoniti pentru dreptate, ca a acelora este împaratia cerurilor.

Osânda lui Eli preotul ai luat-o, suflete al meu, pentru lipsa mintii, suferind a lucra întru tine patimile, ca si acela pe feciorii cei fara de lege.

Stih: Fericitii veti fi când va vor ocarî pe voi si va vor prizoni si vor zice tot cuvântul rau împotriva voastra, mintind pentru Mine.

Între Judecatori, levitul cu socoteala si-a împartit femeia la cele douasprezece neamuri, suflete al meu, ca sa vadeasca întinaciunea cea fara de lege a neamului lui Veniamin.

Stih: Bucurati-va si va veseliti, ca plata voastra multa este în ceruri.

Iubitoarea de înțelepciune Ana, rugându-se, numai buzele si-a miscat spre lauda, iar glasul ei nu se auzea; si de aceea, desi era stearpa, a nascut fiu vrednic de rugaciunea ei.

Stih: Pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împaratia Ta.

Înnumaratu-s-a între judecatori feciorul Anei, marele Samuel, pe care Armateam l-a crescut în casa Domnului. Aceluia râvneste, suflete al meu, si judeca lucrurile tale mai înainte decât pe ale altora.

Stih: Pomeneste-ne pe noi, Stapâne, când vei veni întru împaratia Ta.

Ales fiind David rege, ca un rege s-a uns din corn cu dumnezeiescul mir. Deci si tu, suflete al meu, de poftesti împaratia cea de sus, în loc de mir, unge-te cu lacrimi.

Stih: Pomeneste-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împaratia Ta.

Miluieste zidirea Ta, Milostive; milosti-veste-Te spre faptura mâinilor Tale, si iarta tuturor pacatosilor si mie, celui ce am calcat poruncile Tale mai mult decât toti.

Slava..., **a Treimii:**

Si nasterii celei fara de început, si purcederii ma închin: Tatalui, Cel ce a nascut, slavesc pe Fiul cel nascut, laud pe Duhul Sfânt, Cel ce straluceste împreuna cu Tatal si cu Fiul.

Si acum..., **a Nascatoarei:**

Nasterii tale celei mai presus de fire ne închinam, nedespartind slava cea dupa fire a pruncului tau, Nascatoare de Dumnezeu; ca Cel ce este unul dupa fata, se marturiseste îndoit dupa fire.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Pacatuit-am, faradelege si nedreptate savârsit-am înaintea Ta; nici am pazit, nici am facut precum ne-ai poruncit noua; dar nu ne parasi pe noi pâna în sfârșit, Dumnezeul parintilor (**de doua ori**).

Pacatuit-am, gresit-am si am calcat porunca Ta; ca întru pacate am fost zamislit, si am adaugat ranilor mele rana. Ci Tu ma miluieste, ca un îndurat, Dumnezeul parintilor.

Cele ascunse ale inimii mele, le-am marturisit Tie, Judecatorul meu. Vezi smerenia mea, vezi si necazul meu, si ia aminte acum la judecata mea; si Tu ma miluieste, ca un îndurat, Dumnezeul parintilor.

Saul oarecând, daca a pierdut asinele tatalui sau, suflete, degrab a aflat în schimb împaratia; dar pazeste-te sa nu gresesti, alegând mai degraba poftele tale cele dobitocesti, decât împaratia lui Hristos.

David, dumnezeiescul parinte, de a si gresit oarecând îndoit, suflete al meu, cu sageata desfrâului sagetându-se, si cu sulita robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri bolesti, din pornirile cele de voia ta.

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, ca a amestecat desfrâul cu uciderea; dar îndata îndoita pocainta a aratat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai facut, necaindu-te catre Dumnezeu.

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într-o icoana, prin care-si mostra fapta ce a lucrat, strigând: Miluieste-ma! Ca Tie unuia am gresit, Dumnezeului tuturor; Însuti ma curatete.

Purtat fiind chivotul în car, când s-au întors junicile, numai cât s-a atins Zan acela de el, a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci de îndrazneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat împotriva firii. Cunoscute-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatalui sau; dar si tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi si iubitoare de placeri.

Supus-ai trupului tau vrednicia ta cea nerobita, si ca alt Ahitofel aflând pe vrajmasul, suflete, te-ai plecat dupa sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Însusi Hristos, ca tu sa te mântuiești cu adevarat.

Solomon cel minunat, cel plin de harul înțelepciunii, acesta facând viclesug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s-a departat de la El; caruia si tu ti-ai asemanat blestemata ta viata, suflete.

De placerile patimilor sale fiind silit, s-a întinat, vai mie! Lubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate facându-se si înstrăinat de la Dumnezeu; caruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdari rusinoase.

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatalui sau, ai râvnit, suflete, împreuna si lui Ieroboam, slugii celei prea rele, care s-a viclenit oarecând; dar fugi de asemanarea lor, si striga lui Dumnezeu: Pacatuit-am, miluieste-ma!

Necuratiilor lui Ahav ai râvnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai facut locas întinaciunilor trupesti si vas urât al patimilor. Dar din adâncul tau suspina si spune lui Dumnezeu pacatele tale.

A ars oarecând Ilie pe cei de doua ori câte cincizeci, când a junghiat si pe proorocii cei de rusine ai Izabelei, spre mustarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemanarea acestor doi si te întareste.

Încuiatu-s-a tie cerul, suflete, si foamete de la Dumnezeu te-a cuprins de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tezviteanul, ca si Ahav oarecând. Ci Sareptencei asemanându-te, hraneste sufletul proorocului.

Pacatele lui Manase ti-ai îngramadit cu vointa, suflete, punând ca niste lucruri de scîrba patimile si înmultind cele dezgustatoare; dar pocaintei lui râvnind cu caldura, câștiga-ti umilinta.

Cad înaintea Ta si aduc Tie, ca niste lacrimi, cuvintele mele: Pacatuit-am, cum a gresit pacatoasa, si am facut faradelege ca nimeni altul pe pamânt. Dar fie-Ti mila, Stapâne, de faptura Ta si iarasi ma cheama.

Folosit-am rau chipul Tau, si am stricat porunca Ta; toata frumusetea mi s-a întunecat, si cu patimile mi s-a stins faclia, Mântuitorule. Dar milostivindu-Te, da-mi bucurie, precum cânta David.

Întoarce-te, caieste-te, descopera cele ascunse; graieste lui Dumnezeu Cel ce stie toate. Tu singur stii, Mântuitorule, cele ascunse ale mele; ci Însuti Tu ma miluieste, precum cânta David, dupa mare mila Ta.

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se desteapta. Pentru aceasta ca Iezechia lacrimez pe patul meu, ca sa mi se adauge ani de viata. Dar care Isaia va sa stea pentru tine, suflete? Fara numai Dumnezeul tuturor.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând catre Preacurata Maica lui Dumnezeu mai înainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu sila suparatoare, si ai rusinat pe vrajmasul cel ce te-a facut sa cazi în cursa. Ci da-mi acum ajutor în neazuri si mie, robului tau.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe Hristos pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pe urma Caruia ai mers, Acesta a aflat pocainta si ti-a daruit-o, ca singur Dumnezeu milostiv; pe Care roaga-L neîncetat, sa ne izbaveasca pe noi de patimi si de primejdii.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe piatra credintei întareste-ma, cu rugaciunile tale, parinte, îngradindu-ma cu frica cea dumnezeiasca, si ma rog daruieste-mi mie acum pocainta, Andreie; si ma izbaveste de cursa vrajmasilor care ma cauta pe mine.

Slava..., a Treimii:

Treime neamestecata, nedespartita, de o fiinta si fire una; lumini si lumina, si trei sfinte, si Unul sfânt, este laudata Treimea, Dumnezeu. Lauda si preaslaveste, suflete, viata si vietii, pe Dumnezeul tuturor.

Si acum..., a Nascatoarei:

Laudamu-te, bine te cuvântam, închinamu-ne tie, Nascatoare de Dumnezeu, ca ai nascut pe Unul din Treimea cea nedespartita, pe Unul Fiu si Dumnezeu; si tu însati ne-ai deschis noua celor de pe pamânt cele ceresti.

Si iarasi irmosul: Gresit-am, faradelege am facut...

Tricântarea (fara metanii)

Cântarea a 8-a, glasul 8:

Irmosul:

Pe Împaratul slavei, Cel fara început, de Care se înfricoaseaza puterile ceresti, si se cutremura cetele îngerilor, preoti laudati-L, popoare preaînaltati-L întru toti vecii .

Ca niste carbuni ai focului celui fara materie, ardeti patimile mele cele împadurite, aprinzând întru mine acum dorul dragostei celei dumnezeiesti, Apostolilor.

Sa cinstim trâmbitele cele cu glasuri bune ale Cuvântului, prin care au cazut zidurile cele neîntarite ale vrajmasului, si s-au întarit zidurile cunostintei de Dumnezeu.

Sfarâmati chipurile patimilor sufletului meu, cei ce ati sfarâmat capistile si idolii vrajmasului, Apostoli ai Domnului, cei ce sunteti biserici sfintite.

A Nascatoarei:

Încaput-ai pe Cel neîncaput din fire; purtat-ai pe Cel ce poarta toate; alapat-ai, curata, pe Cel ce hraneste faptura, pe Hristos datatorul de viata.

Alta Tricântare

Irmos acelasi:

Cu mestesugirea cea înalta a Duhului, ati zidit toata Biserica, Apostoli ai lui Hristos; în aceasta binecuvântati pe Hristos în veci.

Trâmbitând cu trâmbita dogmelor, au surpat Apostolii toata înselaciunea idoleasca, preaînaltând pe Hristos întru toti vecii.

Apostoli ce sunteti buna adunare, pazitori ai lumii, cetateni ceresti, izbaviti-ne din primejdii pe noi, care va laudam pururea.

A Treimii:

Dumnezeiasca stapânie cea întreit însorita si prealuminata, fire de o slava si de un tron, Parinte atoatefacatorul, Fiule si Duhule cel dumnezeiesc, pe Tine Te laud în veci.

A Nascatoarei:

Ca pe un tron cinstit si preaînaltat sa laudam neîncetat, popoare, pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce singura este dupa nastere maica si fecioara.

Alta Tricântare

Irmosul:

Pe Cel pe Care-L slavesc ostile ceresti si de El se cutremura heruvimii si serafimii, toata suflarea si zidirea, laudati- L, binecuvântati-L si-L preaînaltati întru toti vecii (de doua ori).

Miluieste-ma pe mine cel ce am pacatuit, Mântuitorule, ridica-mi mintea mea spre întoarcere. Primeste-ma pe mine cel ce ma pocaiesc; miluieste-ma pe mine cel ce strig: Gresit-am Tie, mântuieste-ma; nelegiuit-am, miluieste-ma.

Ilie cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtutilor, s-a înaltat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pamântesti; deci la suirea acestuia cugeta, suflete al meu.

Curgerea Iordanului oarecând a stat de o parte si de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de catre Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit, din pricina neînfrânarii.

Elisei luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat de la Domnul har îndoit; iar tu, o, suflete al meu, de acest har nu te-ai împartasit, pentru neînfrânare.

Somaniteanca oarecând a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, o, suflete, n-ai adus în casa ta nici strain, nici calator. Pentru aceasta tu vei fi lepadat afara din camera, tânguindu-te.

Mintii celei întinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemanat, ticalosule suflete; a carui iubire de argint leapad-o macar la batrânete. Fugi de focul gheenei, departându-te de rautatile tale.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; ca cele necuvioase cugeti, si cele fara de lege faci; lasa cele ce ai si alearga la pocainta.

De niniviteni ai auzit, suflete, ca s-au pocait catre Dumnezeu cu sac si cu cenusa; acestora n-ai urmat, ci te-ai aratat mai rau decât toti cei ce au gresit mai înainte de lege si dupa lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului si lacrimi a varsat. Urmeaza vietii lui celei plângatoare si te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând dinainte întoarcerea ninivitenilor; a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentru ca se ferea sa nu minta proorocia lui.

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapa; ai înteles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins prin credinta vapaia cuptorului cea arzatoare.

Pe toti cei din Legea Veche, i-am adus tie, suflete, spre pilda; urmeaza faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor si fugi de pacatele celor vicleni.

Drepte Judecatorule, Mântuitorule, miluieste-ma si ma izbaveste de foc si de groaza ce am a petrece la judecata, dupa dreptate; iarta-ma mai înainte de sfârșit, prin fapte bune si prin pocainta.

Ca tâlharul strig Tie: pomeneste-ma; ca Petru plâng cu amar; iarta-ma, Mântuitorule! strig ca vamesul, lacrimez ca pacatoasa. Primeste-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencii.

Tamaduieste putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule, Tamaduatorule. Pune-mi doctorie vindecatoare si untdelemn si vin, lucrurile cele de pocainta, si umilinta cu lacrimi.

Cananeencii si eu urmând, strig: Miluieste-ma, Fiul lui David! Ma ating de poala, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta si ca Maria pentru Lazar.

Alabastru cu lacrimi turnând pe capul Tau, Mântuitorule, ca niste mir, strig ca pacatoasa care cerea mila; rugaciune aduc si cer sa iau iertare.

De n-a si pacatuit nimeni ca mine, totusi primeste-ma, Milostive Mântuitorule, si pe mine, care cu frica ma pocaiesc si cu dragoste strig: pacatuit-am Tie Unuia, nelegiuit-am, miluieste-ma.

Milostiveste-Te, Mântuitorule, spre zidirea Ta, si ma cauta ca un pastor pe mine, oaia cea pierduta, si ratacit fiind, rapeste-ma de la lup, si ma fa oaie în pasunea oilor Tale.

Când vei sedita Judecator ca un milostiv, si vei arata slava Ta cea înfricosatoare, Hristoase, o! ce frica va fi atunci. Cuptorul arzând si toti temându-se de înfricosatoarea judecata a Ta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminându-te, te-a dezlegat de întunericul pacatelor; de unde primind tu harul Duhului, lumineaza, Marie, pe cei ce te lauda cu credinta.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune noua cu adevarat vazând în tine, maica, dumnezeiescul Zosima s-a spaimântat; ca înger în trup vedea si cu totul de minune s-a umplut, laudând pe Hristos în veci.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca cel ce ai îndrazneala catre Domnul, Andrei cinstite, lauda Cretei, pe tine te rog: Roaga-te, ca sa aflu acum dezlegare de legatura faradelegii prin rugaciunile tale, ca cel ce esti învatator al pocaintei si marirea cuviosilor.

A Treimii:

Binecuvântam pe Tatal si pe Fiul si pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Parinte, Cel ce esti fara început, Fiule, Cel împreuna fara de început, Mângâietorul cel bun, Duhule cel drept, Nascatorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatalui celui fara început, Duhule cel viu si facator, Treime în Unime, miluieste-ma.

Si acum..., a Nascatoarei:

Ca din porfira s-a tesut trupul lui Emmanuel înlauntru în pântecele tau, Preacurata, ceea ce esti porfira întelegatoare; pentru aceasta, Nascatoare de Dumnezeu, cu adevarat pe tine te cinstim.

Sa laudam, bine sa cuvântam si sa ne închinam Domnului, cântându-l si preaînaltându-l pe Dânsul întru toti vecii.

Si iarasi irimosul: Pe Cel pe Care-L slavesc...

TRICÂNTAREA

Cântarea a 9-a, glasul 8:

Irmosul:

Cu adevarat, Nascatoare de Dumnezeu te marturisim pe tine, Fecioara curata, cei mântuiti prin tine, cu cetele cele fara de trupuri marindu-te pe tine.

Apostoli, cei ce v-ati aratat izvoare de ape mântuitoare, racoriti sufletul meu cel topit de setea pacatului.

Pe mine cel ce înot în noianul pierzării și sunt cufundat, mântuiește-ma, Doamne, cu dreapta Ta, ca și pe Petru.

Ca cei ce sunteți sarea învățării lor celor dulci, uscați putrejunea gândului meu, și alungați întunericul necunoscutei.

A Nascatoarei:

Ca una ce ai născut bucuria, da-mi plângere prin care să pot afla mângâiere, dumnezeiască stăpână, în ziua ce va să fie.

Alta Tricântare:

Pe tine, ceea ce ești mijlocitoare între cer și între pământ, toate neamurile te ferim; ca trupește a locuit în tine plinirea Dumnezeirii, Fecioara .

Cu cântări te slavim pe tine, adunare laudată a Apostolilor, ca v-ati aratat lumii luminători, alungând înșelăciunea.

Cu mreața voastră cea evanghelică vânând pești cuvântători, Îți aduceți pururea merinde lui Hristos, fericiților Apostoli.

Aduceți-va aminte de noi, Apostoli, în rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne izbăvim de toată încercarea, rugăm-va noi, care vă laudăm cu dragoste.

A Treimii:

Pe Tine, Unimea cea în trei Fete, Tata și Fiule și cu Duhul, pe un Dumnezeu de o ființă laud; pe Treimea cea de o putere și fără început.

A Nascatoarei:

Pe tine, Nascatoare de prunc și Fecioara, toate neamurile te ferim, ca cei ce ne-am izbăvit prin tine din blestem; ca ai născut pe Domnul, bucuria noastră.

Alta Tricântare:

Irmosul:

Nasterea zamislirii celei fara de samânta este netâlcuita; rodul Maicii celei fara de barbat este nesticat; ca nasterea lui Dumnezeu înnoieste firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maica mireasa a lui Dumnezeu, cu dreapta credinta te marim .

Mintea s-a ranit, trupul s-a trândavit, duhul boaleste; cuvântul a slabit, viata s-a omorât, sfârșitul este lângă usi. Pentru aceasta, ticalosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecatorul sa cerceteze ale tale?

Adsu-ti-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii, si toata Scriptura cea asezata de acela; care îți povesteste tie de cei drepti si de cei nedrepti; din care celor de al doilea, adica celor nedrepti ai urmat, o, suflete, pacatuind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Legea a slabit, Evanghelia nu lucreaza si toata Scriptura în tine nu este bagata în seama; profetii au slabit si tot cuvântul Celui Drept. Si ranile tale, o, suflete al meu, s-au înmultit, nefiind doctor care sa te însanatozeze.

Pildele Scripturii celei noi îți aduc tie, ca sa te duca pe tine, suflete, spre umilinta; râvneste dar dreptilor, iar de pacatosi te leapada, si îndupleca pe Hristos cu rugaciunile tale, cu postul, cu curatia si cu smerenia.

Hristos S-a facut prunc, împreunându-Se cu mine prin trup, si toate câte sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afara de pacat, aratându-ti tie, o, suflete, pilda si chipul smereniei Sale.

Hristos S-a facut om, chemând la pocainta pe tâlhari si pe desfrânate. Suflete, pocaieste-te, ca s-a deschis usa împaratiei acum, si o apuca mai înainte fariseii si vamesii si desfrânatii, pocaindu-se.

Hristos pe magi i-a mântuit, pe pastori i-a chemat, multimea pruncilor a facut-o mucenici, pe batrânul l-a slavit si pe vaduva cea batrâna. Carora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vietii; dar vai tie, când vei fi judecat!

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urma a flamânzit, aratând firea cea omeneasca. Suflete, nu te lenevi; de va navali asupra ta vrajmasul, alunga-l cu rugaciuni si cu postire, departe de la picioarele tale.

Hristos era ispitit, diavolul îl ispitea, aratându-l pietrele ca sa le faca pâini. În munte l-a suit sa vada toate împaratiile lumii într-o clipita. Teme-te, o, suflete, de înselaciune; trezeste-te, roaga-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfesnicul lui Hristos, glasul celui ce striga a glasuit, predicând pocainta: Irod a savârsit faradelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, sa nu te prinzi în cursele celor fara de lege, ci degrab îmbratiseaza pocainta.

În pustie a locuit Înaintemergatorul harului, si Iudeea toata si Samaria auzind, au alergat si si-au marturisit pacatele lor bucurosi, botezându-se; carora tu, suflete, n-ai urmat.

Nunta cinstita este si patul neîntinat, ca Hristos amândoua le-a binecuvântat mai înainte, ospatându-Se trupeste, si în Cana Galileii la nunta apa în vin prefacând, aratând întâia minune, ca tu sa te prefaci, o, suflete.

Hristos a întarit pe slabanogul cel ce si-a ridicat patul, si pe tânarul cel mort l-a înviat, pe fiul vadovei si pe al sutasului si, samarintei aratându-Se, a închipuit mai înainte tie, suflete, închinarea în Duh.

Pe ceea ce-i curgea sânge a tamaduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leprosi i-a curatit, pe orbi i-a luminat si pe cei schiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muti si pe cea gârbovita pâna la pamânt, i-a tamaduit cu cuvântul, ca tu sa te mântuiesi, ticaloase suflete.

Bolile tamaduint, saracilor a bine vestit Hristos-Cuvântul. Pe schiopi i-a vindecat, împreuna cu vamesii a mâncat si cu pacatosii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vamesul s-a mântuit si pacatoasa s-a înțeleptit; iar fariseul, laudându-se, s-a osândit. Ca vamesul striga: milostiveste-Te; si pacatoasa: miluieste-ma. Iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeule, multumescu-Ti, si celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zaheu vames a fost, dar s-a mântuit; si fariseul Simon s-a înselat, si pacatoasa si-a luat dezlegare de iertare, de la Cel ce are puterea a ierta pacatele; careia sîrguieste de urmeaza, suflete.

N-ai râvnit pacatoasei, o, ticalosul meu suflet, care luând alabastru cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului, si cu parul le-a sters. Caci i-a rupt zapisul pacatelor ei cele de demult.

Cetatile carora le-a dat Hristos bunavestire, stii, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pilda, sa nu te faci ca acelea; pe care asemanându-le Stapânul cu Sodoma, pâna la iad le-a osândit.

Sa nu te arati, o, suflete al meu, mai rau pentru deznadajduire, auzind credinta cananeencei, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tamaduit fiica ei. Striga din adâncul inimii, ca si aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuieste-ma si pe mine.

Milostiveste-Te, mântuieste-ma, Fiul lui David, miluieste-ma, Cel ce ai tamaduit cu cuvântul Tau pe cei îndraciti, si glasul cel milostiv, ca si tâlharului, graieste-mi: Amin zic tie, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru slava Mea.

Un tâlhar Te-a hulit; un tâlhar ca Dumnezeu Te-a cunoscut. Ca amândoi împreuna pe cruce erau spânzurati. Dar, o, mult-îndurate! Ca si tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi si mie usa slavitei Tale împaratiei.

Faptura s-a mâhnit vazându-Te rastignit; muntii si pietrele de frica s-au despicat, pamântul s-a cutremurat si iadul s-a golit; si s-a întunecat lumina zilei, vazându-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

Roade vrednice de pocainta nu cere de la mine; ca taria mea întru mine a lipsit. Daruieste-mi inima pururea umilita, si saracie duhovniceasca; ca sa-Ti aduc acestea ca o jertfa primita, Unule, Mântuitorule.

Judecatorul meu si cunoscatorul, Cel ce va sa vii iarasi cu îngerii sa judeci lumea toata; atunci vazându-ma cu ochiul Tau cel blând, sa Te milostivesti si sa ma miluiesti, Iisuse, pe mine care am gresit mai mult decât toata firea omeneasca.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngeresti si adunarile omenesti le-ai uimit cu viata ta cea minunata; ca cei fara de trup vietuind si firea covârsind; pentru care ca si cum ai fi fost fara materie, te-ai suit cu picioarele pe apa, Marie, si Iordanul ai trecut.

Cuvioasa Maica Marie, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fa milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudam pe tine, Cuvioasa Maica, sa ne izbaveasca de rautati si de necazurile care ne împresoara. Ca izbavindu-ne din încercari, sa marim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slavit pe tine.

Cuvioase Parinte Andrei, roaga-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite si Parinte de trei ori fericite, pastorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te lauda, ca sa ne izbavim de toata mânia, necazul si stricaciunea, si de greseale de neînchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credinta.

Slava..., **a Treimii:**

Treime de o fiinta, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudam; pe Tatal slavind, pe Fiul slavind si Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevarat; viata si vietii, împaratiei celei fara de sfârșit.

Si acum..., **a Nascatoarei:**

Cetatea ta pazeste-o, Preacurata Nascatoare de Dumnezeu; ca în tine aceasta cu credinta împaratind, în tine se si întareste, si prin tine biruind, înfrânge toata încercarea, dezarmeaza pe vrajmasi si îndrepteaza pe supusii ei.

Si iarasi irmosul: Nasterea zamislirii celei...

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de doua ori, pe glasul al 8-lea:

Calcând în caile cele tâlharesti, suflete al meu, greu te-ai ranit de pacatele tale, dându-te vrajmasilor celor nebuni; ci având vreme acum cu umilinta striga: Nadejdea celor fara de nadejde, viata celor deznadajduiti, Mântuitorule, ridica-ma si ma mântuieste.

A mucenicilor:

Cu platosa credintei îmbracându-va bine si cu chipul Crucii întrarmându-va, ostasi puternici v-ati aratat; tiranilor barbatesti ati stat împotriva, si înselaciunea diavolului ati surpat; biruitori facându-va, cununilor v-ati învrednicit. Rugati-va totdeauna pentru noi, ca sa mântuiasca sufletele noastre.

Slava..., Si acum..., a Nascatoarei:

Primește graiurile robilor tai, Preacurata Fecioara Nascatoare de Dumnezeu, si te roaga neîncetat, sa se daruiasca noua dezlegare de pacate si pace.

Si se citeste si Ceasul întâi, fara catisma.

Dupa Sfinte Dumnezeule..., se zice la toate Ceasurile Condacul: Suflete al meu, suflete al meu...